

kommande. Hvad Grunden er til, at man har udeladt dette Vitra, er, som sagt, os ubekjendt. Maaske hidrører det fra, at det er Intet eller overmaade Lidt, der hidtil er tilfaldet Kommunekassen ad den Vej, men under alle Omstændigheder skjønte vi ikke, at det paa nogen Maade vil kunne være til Skade at medoptage denne Indtægt, og vi have derfor henledet Opmærksomheden derpaa og foreslaaet Thinget at gaa ind derpaa. Jeg skal nævne et Par andre Tvivls spørgsmål, der have rejst sig hos flere Medlemmer. Først er der Spørgsmaalet angaaende den Sammensætning af Bestyrelsen for de Fattiges Kasse, som Lovforslaget foreslaar under § 2. Man veed jo, at Bestyrelsen for de Fattiges Kasse her i Landet er sammensat uafhængig af Sogneraadet. Der vælges nemlig 3 Medlemmer af Bestyrelsen, som ialtfald ikke behøve at være Medlemmer af Sogneraadet. Ganste vist er det i Praxis i Reglen Tilfældet af Hensigtsmæssighedshensyn, at man vælger Medlemmer af Sogneraadet til Bestyrere for de Fattiges Kasse, det er ialtfald Tilfældet paa mange Steder i Landet, og det er Tilfældet, hvor jeg er kjendt. Men det behøver ikke at være saa, idet man nemlig, naar man har oprettet en sagtyndig Bestyrelse for de Fattiges Kasse, har tænkt dermed at ville frigjøre Understøttelsen af de Fattiges Kasse for ethvert Præg af Fattigunderstøttelse, og dette Præg vilde den jo lettere faae ved at blive uddelt af den samme Bestyrelse, som bestyrer Kommunens Fattigkasse forøvrigt. Dette Hensyn har imidlertid, som sagt, vakt Tvivl om, hvorvidt det vilde være rigtig at lægge Bestyrelsen af de Fattiges Kasse paa Færøerne i de saakaldte Sognekommisjoner. Hænder. Imidlertid er Forslagsstillerens Kjendskab til de lokale Forhold paa Færøerne saa indskrænket, at man ikke drifter sig til, ialtfald ikke foreløbig, at opstille positive Forslag i denne Retning, og Grunden hertil kan jeg maaske angive særlig at være den, at Sognekommisjonerne paa Færøerne ikke falde sammen med, hvad vi kalde Sogneraad her. Ordningen er nemlig saaledes bestaaende, at der for den største samlede kommunale Enhed, som paa Færøerne kaldes et Præstegjæld, er en fælles Bestyrelse under Navn af et Forstanderskab, men disse store kommunale Enheder deler man igjen i en Mængde Underafdelinger, flere eller færre, som kaldes Sogne, og for hver saadan Underafdeling af Kommunen findes en Sognekommisjon, bestaaende af 3 Medlemmer, hvoraf et Medlem skal være Medlem af Forstanderskabet. For altsaa at bevare Forbindelsen med den fælles Kommune-repræsentation bestyre disse Sognekommis-

sioner under Forstanderskabets samlede Tilsyn de egentlige kommunale Anliggender, jaavel Skolevæsenet som Fattiganliggender, ligesom ogsaa endel andre Sager for Sognenes Omraade. Det er nu disse Sognekommisjoner, altsaa Bestyrelser, der kun delvis udgjøre en Del af Forstanderskaberne, det er disse Under-Kommunalbestyrelser, Forslaget tænker sig Bestyrelsen af de ny oprettede Fattiges Kasse henlagt til. Det vil imidlertid jo ses, at derved opretholdes da det Forhold, at Bestyrelsen af de Fattiges Kasse kommer i de samme Hænder som Bestyrelsen af de vedkommende Distrikters øvrige Fattigvæsen. Det er jo imidlertid muligt, at det er forbundet med saa store lokale praktiske Vanskeligheder at faae organiseret nogen særlig Bestyrelse ved Siden af Sognekommisjonerne for dette Anliggende, at Dnset om at faae en saadan selvstændig Bestyrelse kan have overveiende Vanskeligheder at overvinde. Jeg skal imidlertid henstille til den høitærede Justitsminister, om han nærmere vil udtale sig om dette Punkt og om de Grunde, der have bevæget Ministeriet til at foreslaa Bestyrelsen for de Fattiges Kasse paa Færøerne anderledes sammensat end den tilsvarende Bestyrelse i det øvrige Rige. — Der er endnu et Punkt, jeg vil nævne. Naar det nemlig i § 4 hedder, at Redegjørelsen for Anvendelsen af de Fattiges Kasses Midler skal ske paa den Maade, at der fremlægges en Art Regnskab samtidig med Kommune-regnskabet med den Indskrænkning, at der paa dette Regnskab ikke maa opføres Navnene paa dem, der have nydt Understøttelse af de Fattiges Kasse, da har det vakt nogen Tvivl, idet man har frygtet for, at det kunde aabne Udgang for Vilkaarlighed ved Bestyrelsen af disse Midler, at altsaa Offentligheden ikke fuldtud kunde kontrollere Anvendelsen i dens Detail. Paa den anden Side ligger det jo klart for, hvad Hensigten dermed har maattet være; det har vistnok været et Humanitetshensyn; man har altsaa ikke villet offentliggjøre Navnene paa dem, som have nydt Understøttelse af de Fattiges Kasse, for netop ikke at stille dem offentlig frem som dem, der have nydt Hjælp. Hvorvidt dette Hensyn nu er tilstrækkeligt, skal jeg henstille, men jeg vil ialtfald anmode den meget ærede Minister om at tage under Overveelse, om ikke begge disse Hensyn kunde ske Fyldest paa den Maade, at det Regnskab, som Sognekommisjonerne, altsaa Bestyrelserne for de Fattiges Kasse, have at aflægge, ikke behøver offentlig at indeholde Navnene paa de af Kassen Understøttede, medens derimod paa det Regnskab, som aflægges til de samlede Forstanderskaber, disse Navne gjerne kunne angives; man vil da i Forstanders-